

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

30.1.2019

לכבוד
ח"כ בנימין נתניהו
ראש הממשלה ושר הבריאות

בענין:

הקובל: המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ע"י ב"כ עוה"ד לילך מהודר, ב"כ הקובל

הקובל

נגד

הנקבלת: ד"ר אילנה (יניקה) בסטון, רופאת שיניים מורשית, ע"י ב"כ עוה"ד עופר

רחמני

הנקבלת

**דין וחשבון לפי סעיף 48 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש],
התשל"ט-1979**

1. הקובלנה –

ביום 28.6.2018 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, קובלנה כנגד הנקבלת ד"ר אילנה (יניקה) בסטון, רופאת שיניים מורשית, על כי הורשעה בעבירות פליליות שלא לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 (להלן – **הפקודה**), ונהגה בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, בניגוד לסעיפים 45(1) ו-5(5) לפקודה.

2. ההליך הפלילי והעובדות שברקע –

ביום 6.1.2014 הורשעה הנקבלת, על ידי בית משפט השלום בבאר-שבע בת"פ 24711-05-13, על פי עובדות כתב האישום המתוקן ובהתאם להסדר טיעון, בביצוע שש עבירות של מסירת דו"ח וידיעות לא נכונים לרשויות המס, בניגוד לסעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א-1961. ביום 6.1.2014, נגזר דינה של הנקבלת, למאסר בן 6 חדשים שירוצה בעבודות שירות, 6 חדשי מאסר על תנאי למשך שנתיים וקנס בסכום של 300,000.00 ₪, או שנת מאסר תמורתו.

מכתב האישום המתוקן עולה שהנקבלת, שהיתה בעלת מרפאת שיניים באשקלון ושותפה ב-50% במרפאה נוספת בשדרות, השמיטה ללא הצדק סביר, מהד"וחות שהגישה למס הכנסה בכל אחת מהשנים 2005 עד 2010 (לגבי הכנסותיה בשנים 2004 עד 2009), הכנסות בסכום כולל של 954,346.00 ₪.

3. הוועדה -

אנו הח"מ, מוננו, ביום 4.9.2018, להיות ועדה שתדון בקובלנה, לפי הוראות סעיף 47 לפקודה (להלן – הוועדה).

4. הדיון בקובלה

4.1. הדיון בקובלנה התקיים ביום 3.12.2018, ונכחו בו באי כח הצדדים. הנקבלת עצמה לא הגיעה לדיון ובתחילתו נמסר לוועדה ד.א. שנשלח למזכירות בית הדין, בשעות אחה"צ של היום שקדם לדיון, שכותרתו: "נימוק לבקשה שלא לקיים דיון בנוכחות ד"ר בסטון". נציין שהדיון נקבע בתיאום עם בא כוחה של הנקבלת זמן רב מראש ולא מצאנו, באמור בנימוקים שב"כ הנקבלת שלח כאמור או בדבריו בפתח הדיון, נימוק היכול להצדיק את העדרה של הנקבלת מהדיון. זאת מעבר לכך שהנקבלת פעלה, ככל הנראה, לפי עצת בא כוחה, שמצא לנכון ליצור עובדה מוגמרת. יחד עם זאת סברנו שלא יהא זה נכון לדחות את הדיון בקובלנה, לאור מהות האישומים המיוחסים לנקבלת ובהנחת שהנקבלת היתה מיוצגת בדיון.

4.2. בעקבות הקראת כתב הקובלנה הודיע ב"כ הנקבלת שמרשתו מודה במיוחס לה בקובלנה לרבות לעניין עבירת המשמעת שיוחסה לה לפי סעיף 545(5) לפקודה ואולם טען שאין במעשיה של הנקבלת משום התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 145(1) לפקודה.

חלקו הראשון של הדיון הוקדש לפיכך לשאלה אם יש מקום להרשיע את הנקבלת בעבירה שלפי סעיף 145(1) לפקודה.

ב"כ הנקבלת טען –

אין להרשיע את הנקבלת בהתנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, הואיל ו:
✓ לא מדובר בהתנהלות במסגרת היחסים שבין הנקבלת לבין מטופל; מה גם שמהוראות שבפרק י' שבפקודה עולה שהפקודה מתייחסת אך להפרה של הכללים החלים על היחסים שבין מטפל ומטופל, או למעשים כגון התחזות או שימוש בתואר שלא כדין;

✓ הרשעה בעבירה שלא לפי הפקודה לא מעידה בהכרח על כך שמדובר באדם "לא הגון", כגון: הרשעה בעבירת בניה או בעבירה שלפי פקודת התעבורה.

✓ מדובר בעבירה טכנית, ומצויה בדרגת חומרה נמוכה גם ביחס לעבירות מס אחרות שבפקודת מס הכנסה, וודאי שכך ביחס לעבירות שבחוק מס ערך מוסף.

✓ הנקבלת הודתה מיד במיוחס לה, היא הגיעה להסדר עם רשות המסים, במסגרתו היא שלמה סכום של כ-400 אלפי ₪, הוא סכום המס החל על ההכנסה שלא דווחה ובנוסף לכך נשאה בתשלום קנס בסכום של 300 אלפי ₪ ואף ריצתה עונש של שישה חדשי עבודות שירות. כל אלה, בנוסף לתשלום עבור שכר הטרחה בעד הייצוג בהליך הפלילי, כבר גרמו לנקבלת נזק כספי עצום ואם יוחלט להתלות את רשיונה לעסוק ברפוי שיניים יגרום לה לשבר חמור.

✓ הגשת הקובלנה כנגד הנקבלת נגועה באפליה. במקרים רבים לא ננקט הליך משמעת בעקבות הרשעה בעבירה שלא לפי הפקודה. כך הוא לטענת ב"כ הנקבלת, הואיל ורשמים בבתי המשפט לא מקיימים את הנדרש לפי סעיף 58 לפקודה, דהיינו: להודיע למשרד הבריאות על מורשים לריפוי שיניים שהורשעו בביצוע עבירות. עוד טען ב"כ הנקבלת כי הקובלנה כנגד הנקבלת הוגשה רק במקרה לאחר שנודע למשרד הבריאות על הרשעתה רק עקב פרסום הרשעתו של רופא שיניים אחר (ד"ר מושל) שאף הוא הורשע בעבירות מס.

ב"כ הנקבלת הוסיף וטען כי בשנים האחרונות רשות המסים עושה שימוש נרחב בסנקציה כספית (כופר) שאז לא מתקיים הליך פלילי ומשכך, בהעדר הרשעה, לא מוגשת קובלנה. לדבריו, בקשה לתשלום כופר בעניינה של הנקבלת, נדחתה, אף שבמקרים דומים אחרים הוסכם על תשלום כופר. זאת לטענתו הואיל ורשות המסים נוהגת להחמיר עם בעלי מקצועות רגולטיביים, כעורכי דין ורופאים.

ב"כ הקובל טענה –

המעשים שבשלהם הורשעה הנקבלת מהווים התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים –

✓ עבירות המשמעת לפי הפקודה לא מוגבלות רק למסגרת היחסים שבין מורשה לריפוי שיניים לבין מטופל, כגון: העבירה שבסעיף 545(5) לפקודה שעניינה בהרשעה בעבירה פלילית שלא לפי הפקודה;

✓ סעיף 6(א) לפקודה קובע שמתן רישיון לעסוק בריפוי שיניים, מותנה בכך שמבקש הרישיון הוא "אדם הגון", תנאי זה נדרש גם ממי שכבר הורשה לעסוק בריפוי שיניים;

✓ כל מידע על הרשעה שמתקבל במשרד הבריאות, מטופל במישור המשמעותי. ככלל, בתי המשפט אמנם לא פועלים כנדרש לפי סעיף 58 לפקודה, ואולם פרקליטות המדינה, שעמה מתקיים קשר שוטף, נוהגת לעדכן את משרד הבריאות על מורשים לריפוי שיניים שהורשעו בביצוע עבירה.

הוועדה החליטה, לאחר שנשמעו טענות ב"כ הצדדים כאמור לעיל, כי יש להרשיע את הנקבלת בשתי עבירות המשמעת שיוחסו לה בקובלנה. זאת לגבי העבירה שלפי סעיף 45(5) לפקודה, בהתאם להודאה שנמסרה על ידי בא כחה, ולגבי העבירה שלפי סעיף 45(1) לפקודה, לאור האמור להלן:

בשונה מטענת ב"כ הנקבלת, אף התנהגות שאינה קשורה לפעילות המקצועית של מורשה לריפוי שיניים, יכול שתהא בגדר עבירת משמעת.

כך עולה מהוראות סעיף 45 (5) שבפקודה, שלפיו הרשעה בעבירה שלא לפי הפקודה מהווה עבירת משמעת.

כך גם עולה מהוראת סעיף 6(א)(1) לפקודה הקובע כתנאי למתן רישיון לעסוק בריפוי שיניים, כי מבקש הרישיון יהא אדם הגון. בפרשת דיאמנט¹, התייחס בית המשפט העליון להוראה מקבילה שבפקודת הרופאים, באמרו כי כוונתו של תנאי זה ל"תכונות אופי כליות, המצביעות על הגיונות מקובלת בין הבריות.", הנדרשות ממילא מרופא מורשה ולא רק ממי שמבקש לקבל רישיון.

הדרישה כי מורשה לריפוי שיניים ינהג בהגיונות בכלל ובכל הקשור למטופליו בפרט, מהווה יסוד הכרחי ביחסים שבין רופא שיניים ומטופל, המבוססים בהכרח על האמון של המטופל ברופא השיניים.

השמטת הכנסה מדו"חות המוגשים לרשויות המס ללא הצדק סביר, אינה עבירה טכנית וגם אם קיימת עבירת מס חמורה ממנה, מעשה כאמור אינו מתיישב עם רמת ההתנהגות הנדרשת ממורשה לריפוי שיניים, וודאי שכך הוא כאשר לא מדובר במעשה חד פעמי אלא בהעלמת חוזרת ונשנית של הכנסה במשך שש שנים ובסכום מצטבר העולה על 900 אלפי ש"ח.

בית המשפט העליון התייחס, בפסק הדין בעניין מרים טל², למשמעות החמורה הנלווית לעבירות דומות לאלה שהנקבלת הורשעה בהן, בקבעו כי מדובר בעבירות שיש עמן קלון. וכך נאמר בפס"ד טל: "אכן, על פני הדברים נשמע אי דיווח כעניין טכני, ולא היא. בדיני המס כולם, ולעניין זה אין הבדל מהותי בין מס הכנסה, מע"מ או מס אחר, אי דיווח פידושו שליחת יד לכיס הציבור. אין הבדל ערכי ומוסרי גדול בינה לבין שליחת יד בפקדון הזולת או גניבה ממנו, עבירות שלגבי עורך דין לא רק יגבשו קלון אלא עלולות לשלול את רשיונו לשנים ארוכות אם לא לצמיתות".

במאמר מוסגר נבחר כי בפסה"ד טל אמנם דובר בעבירות מס שונות מאלו שהנקבלת הורשעה בהן ובעניינו של הליך משמעותי שלפי חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1061, אשר לפי סעיף 75 שבו הטלת עונש משמעותי עקב הרשעה בשל עבירה פלילית, מותנה בכך שבית הדין המשמעותי מצא שבנסיבות העניין היה בעבירה משום קלון.

ב"כ הנקבלת טען שאין ללמוד לעניין זה, מפס"ד טל שעניינו בדין המשמעותי החל על עורך דין המופקד לעיתים גם על כספים שהופקדו בידו בנאמנות. איננו סבורים כך. העוסקים ברפואה, לרבות מורשים לריפוי שיניים, מופקדים על בריאותם ושלומום הגופני של המטופלים ואף הם נדרשים לקיים רמת התנהגות "מיוחדת וקפדנית יותר הנובעת מיעודו של המקצוע וממעמדו החברתי" (כאמור בפסה"ד אליהו הנזכר לעיל).

בסיומו של חלק זה נתייחס לטענת ב"כ הנקבלת לפיה הוראות פרק י' שבפקודה מלמדות על כך שהפקודה לא מתייחסת אלא להפרה של הכללים החלים על היחסים שבין מטפל ומטופל, או למעשים כגון התחזות או שימוש בתואר שלא כדין.

יובהר כי פרק י' שבפקודה עניינו בעבירות פליליות, וכי שונה מכך פרק ט' שבה שעניינו באמצעי משמעת.

¹ ע"א 224/79 יעקב דיאמנט נ' שר הבריאות, פד"י לה(2), 424.

² ברש 59/15 ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין – מחוז תל-אביב נ' מרים טל, ניתן ביום 8.11.2018.

4.3. קודם שנתייחס לטענות הצדדים ולהמלצתנו באשר לאמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, נתייחס לטענות נוספות שהעלה ב"כ הנקבלת, המצביעות לכאורה על פגם בעצם הגשת הקובלנה, כדלקמן:

ב"כ הנקבלת טען כאמור כי רק יד המקרה היא שלמשרד הבריאות נודע על הרשעת הנקבלת, וכי במקרים רבים לא מוגשת קובלנה בעקבות הרשעה בעבירה שלא לפי הפקודה, בין אם משום שהמידע על ההרשעה לא מגיע למשרד הבריאות, ובין אם משום שכאשר מדובר בעבירות מס, במקרים רבים מסתיים העניין בתשלום כופר. ב"כ הקובל טענה כאמור שמידע על הרשעה בעבירות שלא לפי הפקודה מתקבל מפרקליטות המדינה וכי כל מקרה המובא לידיעת משרד הבריאות מטופל במישור המשמעת.

איננו סבורים שיש משום פסול בעצם הגשת קובלנה כנגד מורשה לריפוי שיניים שהורשע בעבירה שלא לפי הפקודה בנסיבות בהן ידוע למשרד הבריאות על ההרשעה, גם אם אין בידו מידע על כל המורשעים כאמור. זה המקום להזכיר את שנאמר, אף אם בהקשר שונה ובנסיבות שונות בתכלית, על ידי כב' השופט זמיר בעניין זקין³ כי: "אכיפה בדרנית... אינה היפוך של אכיפה מלאה.. אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה, כך גם אכיפה מדגמית..." וכי "אכיפה בדרנית היא אכיפה הפוגעת בשוויון במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני-אדם דומים או בין מצבים דומים לשם השגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא..."

ב"כ הקובל הגיש רשימה של החלטות בדבר תשלום כופר, הנראית על פניה כלקוחה מאתר רשות המסים. דא עקא שמרשימות אלה, הן זו ששלח ב"כ הנקבלת כמו גם מיתר הרשימות שבאתר הרשות, לא ניתן ללמוד מה היו הנסיבות בהן נעברו העבירות או מה היו השיקולים שעמדו ברקען של אותן החלטות. לא למותר לציין שב"כ הנקבלת גם לא מצא לנכון להתייחס לנסיבות שבשלן נדחתה בקשת הנקבלת תשלום כופר חלף ההליך הפלילי. זאת למעט טענתו כי אף שמקרים דומים מסתיימים בתשלום כופר, רשות המסים נוהגת לדחות בקשות לתשלום כופר כאשר מדובר ב"אנשים ממקצועות רגולטוריים", כגון: עורכי דין ובעלי מקצוע בתחום הרפואה.

מכל מקום אין בידינו בסיס להשוואה בין עניינה של הנקבלת לבין עניינם של מי שהוטל עליהם תשלום כופר ולפיכך לא הורשעו בעבירת מס.

בשולי העניין נבהיר כי ככל שיכול שנוסחו של סעיף 45(5) יוצר הבחנה שאינה מוצדקת, בין מורשה לריפוי שיניים שהורשע בביצוע עבירת מס, לבין מורשה לריפוי שיניים שעקב אותו מעשה נשא בתשלום כופר ולפיכך לא הורשע בביצוע אותה עבירה, מדובר בעניין שצריך שיבוא על תיקונו בתיקון לפקודה.

4.4. בהמשכו של הדיון, טענו ב"כ הצדדים לעניין אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, כדלקמן:

טענות ב"כ הקובל –

ב"כ הקובל טענה כי אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין יהא בהתלית רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים למשך שלושה חודשים, לאור האמור להלן:

✓ העבירות שעברה הנקבלת פוגעות בערך השיוויון בנטל המס, והן בוצעו במשך 6 שנים;

✓ הנקבלת הודתה בכך שמדיווחיה לרשות המסים היא השמיטה הכנסה בסכום העולה על 900 אלפי ₪;

✓ בשונה מהדין הפלילי, הדין המשמעתי נועד להגן על אנטרס הציבור בשמירה על רמתו וכבודו של המקצוע, והענישה המשמעתי נועדה להרתיע את רופאי השיניים מפני ביצוע מעשים המהווים עבירת משמעת. ב"כ הקובל הפנתה, לעניין מטרתו של אמצעי המשמעת, לפסקי הדין בעניין לבוי ליאור⁴, בעניין סבין⁵ ובעניין ברוכין⁶;

✓ ב"כ הקובל הפנתה לאמצעי המשמעת שהוטלו על רופאים ומורשים לריפוי שיניים שעברו עבירות מס, כדלקמן: ד"ר רונן אדריאן שרשיונו הותלה לתקופה של ארבעה חדשים; ד"ר עמנואל ורטניק שרשיונו הותלה לתקופה של שישה חדשים; ד"ר צ'צקס שרשיונו הותלה לתקופה של שלושה חדשים; וד"ר מושל שרשיונו

³ בג"צ 6396/96 זקין נגד ראש עיריית ב"ש, פ"ד נג(3), 289

⁴ ע"א 10797/04 ד"ר ליבוי ליאור נ' שר הבריאות ואח', פ"ד נט(6), 375

⁵ ע"א 50/91 אדגר סבין נ' שר הבריאות, פ"ד מז(1), 27

⁶ עש"מ 1928/00 מדינת ישראל נ' עמוס בכין, פ"ד נד(3), 694

הותלה לתקופה של חדשים, זאת, בין היתר, בהתחשב בכך שהוא ריצה תקופת מאסר;

טענות ב"כ הנקבלת -

- ✓ בנסיבות העניין אין מקום להתלות את רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים בכלל וודאי שלא לתקופה של שלושה חודשים כטענת ב"כ הקובל, ואמצעי המשמעת הראוי, במקרה זה, יהא בעונש על תנאי, לאור האמור להלן:
- ✓ כל התקדימים שעליהם הצביעה ב"כ הקובל עניינם בעבירות מס העולות בחומרתן על העבירה שהנקבלת הורשעה בה. התקדימים האמורים מתייחסים למעשים שנעשו מתוך זדון או בקנוניה עם אחרים, ובשונה מהם, הנקבלת בקשה לסייע לאמה שעברה תלאות קשות בחייה, והעבירה אליה חלק מהכנסותיה בלא לדווח עליהן לרשות המס.
- התקדימים שב"כ הקובל ציינה, מתייחסים למי שהורשעו, בין היתר, בעבירה שדינה מאסר שבע שנים, בעוד שהנקבלת הורשעה בעבירה שלפי סעיף 220 לפקודה, שדינה מאסר שנתיים בלבד. לא יעלה על הדעת להתלות את רשיונה של הנקבלת, שהורשעה בעבירת מס המהווה עוון, בעוד שלגבי ד"ר מושל, שהורשעה בעבירה המהווה פשע לפי פקודת מס הכנסה ובעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, ונגזר עליו לרצות תקופת מאסר בפועל, הוחלט על התלית רשיון למשך חודשיים.
- ✓ העונש הפלילי שהנקבלת ריצתה חמור ויש לראות בו ככולל ענישה משמעת. ההליך הפלילי הותיר את הנקבלת במצב נפשי קשה והיא גם נפגעה בחומרה מבחינה כלכלית. הנקבלת נשאה במלוא תשלום חובה לרשות המסים, זאת בנוסף לקנס שהוטל עליה בסכום של 300 אלפי ₪ ובנוסף להוצאות שנלוו להליך הפלילי, מה גם שריצוי עונש עבודות השירות פגע בהכנסותיה, שכן באותה תקופה היא בצעה טיפולים דחופים בלבד. זאת ועוד שמה הטוב של הנקבלת נהרס ובאתרי האנטרנט היא תופיע לנצח כעבריינית מס.
- בנסיבות האמורות, התלית רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים, תשוב ותגרום לנקבלת נזק חמור שיקשה עליה להשתקם ממנו.
- ✓ הנקבלת רופאת שיניים ותיקה שעד כה לא נפל רבב במעשיה.
- ✓ הנקבלת מעניקה טיפולי שיניים בישובים שבעוטף עזה והיא עושה כך גם בתקופות בהן שורר באיזור מצב ביטחוני קשה.
- ✓ הוראת סעיף 57 לפקודה מלמדת על כך שלוועדה הסמכות להמליץ על עונש על תנאי, בדומה לסמכות הנתונה לבית המשפט, מה גם שאין בפקודה הוראה האוסרת על כך.

4.5. דיון והמלצה -

אין להקל ראש במעשיה של הנקבלת אשר השמיטה, ללא הצדק סביר, מהדיווחים שהגישה למס הכנסה, בשנים 2005 עד 2010, הכנסות בסכום כולל העולה על 900 אלפי ₪. המדובר במעשים שמשמעם, לפי פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין מרים טל (הערה מס' 3 שלעיל), שליחת יד לכיס הציבור ש"אין הבדל ערכי ומוסרי גדול בינה לבין שליחת יד בפקדון הוולת או גניבה ממנו".

לא מדובר אם כן בעבירה טכנית, כטענת ב"כ הנקבלת, אלא. במעשים חמורים הפוגעים בכלל הציבור, מה גם שלא מדובר במעידה חד פעמית, אלא בדיווח לא נכון ובהשמטה שיטתית של הכנסות, במשך שש שנים ובסכום מאוד משמעותי.

לחשיבות שבשמירה על טוהר המידות ונקיון כפיו של העוסקים ברפואה, התייחס בית המשפט העליון, בעניין ליביו ליאור (ראה הערת שוליים מס' 5 שלעיל), בעמוד 364 באמרו: "השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה איננה מסתכמת בדאגה לתקינות פעולתה של המערכת הרפואית ... ובשמירה על אמון הציבור בה. נקיון כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחי גם לקיומה של רמה רפואית-מקצועית ראויה המקרינה במישורין על שלום האדם ועל חיי אדם".

מגזר הדין עולה כי בית המשפט הקל בעונשה של הנקבלת ואיפשר לה לרצות את תקופת המאסר שנגזרה עליה בעבודות שירות, בהתחשב בעברה הנקי של הנקבלת ובכך שסכום המס שחובה של הנקבלת לרשות המס שולם במלואו. יחד עם זאת טען בא כוחה של הנקבלת כי היא עברה משבר חמור בעקבות ההליך הפלילי לרבות מבחינה כלכלית משנדרשה לשאת, בנוסף לסכום המס גם בקנס משמעותי והואיל והכנסתה מעבודה נפגעה בתקופת עבודות השירות.

עוד טען בא כוחה של הנקבלת, כי אין מקום להתלות את רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים, הואיל והעבירה שהנקבלת הורשעה בה היא זו שבסעיף 217 שבפקודת מס הכנסה, שעניינה בהשמטת הכנסה ללא הצדק סביר, שדינה מאסר שנתיים, בעוד שבתקדימים שעליהם הצביעה ב"כ הקובל דובר בעבירות חמורות יותר כגון העבירה

שבסעיף 220 לפקודת מס הכנסה, שעניינה, בין היתר, מי שבמזיד השמיט הכנסה בדו"ח ודינה מאסר שבע שנים. ב"כ הנקבלת הוסיף וטען כי עצם העובדה שרישיונו של ד"ר מושל, שהורשע בעבירות שלפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה בנוסף לעבירות שלפי חוק מס ערך מוסף, הותלה למשך חדשיים, מלמדת על כך שאין להתלות את רשיונה של הנקבלת.

אין חולק שהעבירות שלפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה חמורות מאלה שלפי סעיף 217 שבפקודה האמורה, כאשר במקרה הראשון מדובר במה שנעשה במזיד בעוד שבמקרה השני מדובר במה שנעשה ללא הצדק סביר. כך גם נגזר על ד"ר מושל לרצות שמונה חדשי מאסר בפועל, בעוד שעל הנקבלת נגזרו שישה חדשי מאסר שאותם רצתה בעבודות שירות. ספק אם לאור זאת מתבקש לאמץ את מסקנתו של ב"כ הנקבלת לעניין אמצעי המשמעת, שנועד לתכלית שונה מתכליתה של הענישה הפלילית. גם אם מדובר בעבירה שלפי פקודת מס הכנסה דינה מאסר לתקופה קצרה יותר, הנקבלת השמיטה מדיווחיה לרשויות המס סכום המתקרב למיליון ₪ לאורך שש שנים (לא למותר לציין שבמקרה של ד"ר מושל דובר בבהשמטת סכום דומה שנעשתה לאורך שבע שנים). מעשים אלה, לא מתיישבים עם המצופה והמתחייב מרופא שיניים, הם פוגעים באמון הציבור ברופאי השיניים ובאינטרס הציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע רפואת השיניים ועל אמון הציבור בעוסקים בו. זאת כאשר לפי הפסיקה, השיקול המרכזי שיש לתת עליו את הדעת, לעניין אמצעי המשמעת, הוא אינטרס הציבור, כאמור בפסק הדין בעניין ליביו ליאור (המוזכר בהערת שוליים מס' 5 לעיל, בעמוד 362).

לאור כל האמור לעיל, אנו סבורים כי לא ניתן להמנע במקרה זה מהמלצה על התלית רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים. במאמר מוסגר נציין כי משהגענו למסקנה האמורה, נתייתר הצורך לדון בטענת ב"כ הנקבלת לפיה מן הראוי שנמליץ על "אמצעי משמעת על תנאי".

התלבטנו בשאלה מהי תקופת ההתלית שראוי להמליץ עליה בנסיבות העניין. לאחר שנתנו דעתנו לחומרת המעשים והשלכותיהם, לעונש שהנקבלת נשאה בו בעקבות ההליך הפלילי והפגיעה במצבה הכלכלי ובשמה הטוב, לכך שזו פעם ראשונה שננקט כנגד הנקבלת הליך משמעת וכן לאמצעי המשמעת שעליהם הוחלט במקרים קודמים בהם הורשעו רופאים או רופאי שיניים בעבירות מס, נראה לנו שאמצעי המשמעת הראוי יהא בהתלית רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים למשך חודשיים.

בסיכום:

לאור כל האמור לעיל המלצתנו היא כי רשיונה של הנקבלת לעסוק בריפוי שיניים יותלה לתקופה של חודשיים.

חאגה ראטה (הנ"ל)

ד"ר חגית דומב	ד"ר סמיון בבץ'	רותי הורן, עו"ד
יו"ר הוועדה	חבר הוועדה	נציגת היועה"מ לממשלה